kätte. Südda öfel, kui köik maggawad, pannen minna teie maia pöllema ja toon pöllewast maiast teie asjad ning teie Maria wälja. Ta on mulle siis weel pealegi tännolik, et ollen tedda aitnud. Agga Martin, teie peate wääwle sisse kastetud nidid pitki ölle kattust tömbama ja seal pool, kus Maria tubba on, laske üks nidi ots mahharipputada. Köik muud toimetamist jätke minno holeks.

Kule Hans, sinna olled üks kawwal inimenne. Minna tahhan sinno nöu järrel tehha. Peaks agga köik sowimist möda minnema. Agga minna kardan ommeti selle asja jures.

Olge agga julge. Tehke, kuddas minna teile ollen nöu annud, ja waatke siis: kui teie 8 päwa pärrast mitte Jürri ommast tüllist polle ärra sanud, siis minna ei tahha mitte ennam teie wäimehheks sada.

Teisel hommikul warra sai Jürri jubba kohhast lahti lastud, ja Maria ei tohtind ilma onno loata mittegi toast, weel wähhem maiast ennast ligutada. Onnul olli liig paljo toa peal teggemist. Öhto kello 8 ütles temma, et tal weel olla teise tüllasse söita, et ommale ue teomehhe saaks palkata. Ta panni Maria omma tuppa lukko tahha ja wiis wötme Hanso kätte. Kui Iwan, Hanso sullane, sedda näinud, läks ta maiast wälja ja näggi nabre kattutsel üht kollast penikest niti rippowad. Maria toa hakken olli agga nenda körge, et wäljapoolt kegi ilma reddelita ei wöinud sissetulla. Sedda näggi köik wanna Iwan öieti omma silmega. Pär-

rast sedda läks Iwan omma perremehhe öue, ja panni ühhe reddeli nenda walmis, et ta sedda isse wöis kergeste wötta, agga ükski teine sedda mitte tähhele wöind panna. Siis leikas ta tükki puud, ummest ni jämme, kui se wötti wöis olla, mis Martin Hansule olli annud. Kui temma sedda olli teinud, läks ta Jürri jure, kes omma suggulasse jure essi otsa hädda pärrast olli asset leidnud. Iwan läks Jürriga öue peale ja ütles temmale jure ehmatusse ja kohkumissega agga selgest Ma kele peal: Minno nimmi ei olle mitte Iwan waid Pridik, ja ma ei olle ka mitte üks wennelane, minna ollen selle Maria issa, kedda sa armastad. Se ihhaldus minno armsa Eestima ja mo naese ja lapse järrel teggi minno silma näggo tundmataks. Ma lassin omma abbeme kaswada ja leikasin mo juuksed lühhikeseks. Wennekeelt piddin ma öppima, et se keel Sibberis keigeennam kuulda olli. Ühhe jure kohto herra jure pandi mind tenima. Se herra armastas mind wägga. Pärrast sedda, kui ma tedda sain mitto aastad truiste teninud, surri temma ärra, ja jättis mulle 3000 rubla ärwi järrele. Et ma mitto näddalat ööd läbbi omma herra haigusse wodi jures piddin walwama, jäin ma wimaks ka issi haigeks. Sel aial sain ma ramato ommalt maalt, ja kirjotasin omma öemehhele, kes minno lapse olli ennese jure wötnud. Agga ei ma saand kaua aego wastust. Ükskord pitka aia pärrast kirjotas ta mulle ommeti ni paljo,

Eesti-ma rahwa Kalender 1865, lk. 34